

DENGE Pansiyon & Restaurant

Datça'ya yolunuz düşmüşse; merkezin kalbinde temiz ve rahat kullanımlı bir **pansiyon**, leziz balık ve kebab çeşitlerinin özenle servis edildiği bir **restaurant** sizleri bekliyor...

0506 984 96 54

denge.restaurant.pansiyon

İskele Mah. Ambarcı Cad. 15/A

Solucan

Kendini Dergi Sanan Aylık Gazete

YIL: 4
SAYI: 55
FİYAT: 1,00
01.09.2024

ICONIC
İnşaat ve Gayrimenkul

**Ofisimize
Bekleriz!**

İskele Mah. Balıkcıhisar Sk. No: 5/1 Datça
iconicinsaat@gmail.com 0532 281 92 04

Uyutmak Öldürmek Midir?

Songül GÜRLÜ Yazdı Sayfa 3'te

**Yaz Mevsimi Meyve
Sebzeleri ve Konserve
Yapımında Dikkat
Edilmesi Gerekenler**

Dyt. Canan Kaplan ERMIŞ
Yazısı Sayfa 5'te

Nesri TUNA

DADYA İNŞAAT

YURTBAY SERAMİK

İskele Mah. Ahmet Taner Kışlalı Cad. No: 28/B Datça/Muğla
0252 712 01 92 0502 502 66 04 dadyainaat

**SİMPO YAPI
AŞ**

ezber bozan projelerimizle

Datça'dayız!

YAKINDA

**Modern
Toplumda
Geleneksel
Değerlere
Yer Yok**

İdris KENÇ Yazdı 4'te

**Antik Çağ
Datça'sında
İş Kur
Gladyatörlük**

Okan ÖZALP Yazdı 7'de

İÇİNDEKİLER

Özgür BASUT 2'de 2'de Ayhan UAROL

Büşra BULUT 3'te

ozgurbasut@gmail.com

Özgür BASUT

İlkelliğin Modern Maskesi

Geçen ay Harbiye Açık hava'da bir gece, müziğin ritmiyle coşan kalabalık, Ajda Pekkan'ın büyüleyici sesiyle mest olmuştu. Ancak bu büyü'nün ortasında, sahne önünde bir hareketlilik yaşandı. Protokol üyeleri, konser bitmeden salonu terk ettiler ve bu hareket, sanat camiasında ciddi bir tepkiye yol açtı. Tepkiler, protokolün adabına yönelik eleştirilerle dolup taşarken, kimse protokolün kendisini sorgulama gereği duymadı. Oysa, protokolün kendisi bir imtiyaz, bir ayrıcalık ve hatta insanlık tarihinin en eski, en ilkel halktan kopuk uygulamalarından biridir.

Protokol, tarihin derinliklerinden günümüze kadar uzanan bir hiyerarşi sisteminin parçasıdır. Krallar, imparatorlar, padişahlar, tanrıların gölgesinde kendilerine ayrıcalıklar yaratmış; bu ayrıcalıkları, halktan ayıran bir duvar olarak kullanmışlardır. Bu duvarın adı protokol olmuştur. Bir kralın ya da liderin halkın önünde oturmasının, bir sanatçının performansını "ayrıcalıklı" bir yerden izlemesinin ne anlama geldiğini düşünelim. Bu, gücün bir göstergesi değil de nedir? Halkın içinde oturmak, onların arasına karışmak, bu gösteriyi bozar, gücü sıradanlaştırır. İşte tam da bu yüzden protokol var: Gücün sıradanlaşmasını engellemek için.

Protokol, adalet ve eşitlik ilkelerinin en büyük düşmanıdır. Bir konser, bir etkinlik, bir tiyatro gösterisi; sanat, her şeyden önce ortak bir deneyimdir. Herkesin aynı yerde, aynı hissiyatla, aynı düzlemde bulunduğu bir an, bir paylaşımdır. Ancak protokol, bu paylaşıma ket vurur. Protokoldeki bir kişi, sanatın kendisinden çok, oturduğu yerin önemini düşünür hale gelir. Bu da sanatı, eşitliğin ve adaletin dışına iter. Herkesin eşit olması gereken bir yerde, protokol ayrıcalıklı bir alan yaratır.

Ajda Pekkan konserinde yaşanan olay, aslında bir protokol krizi değil, bir ilkellik krizidir. Protokol, çağdaş toplumların modernleştiğini iddia ettiği bir dönemde, en ilkel ve en eski uygulamaların bir yansımasıdır. Protokolün adabından bahsetmek, adeta bir antik çağın görkemli saraylarının hiyerarşisine duyulan özlemi dillendirmek gibidir. Oysa ki, bu çağda protokolün kendisini tartışmalı ve sorgulamalıyız.

Protokolü terk edenler, kendi yarattıkları ayrıcalıkların şımarıklığından sarhoş olan, adaletsizliğin ve eşitsizliğin birer temsilcileridir. Onlar, oturdukları yerin onlara her türlü özgürlüğü sağladığı pervasızlığıyla, sanatın hafifliğini tercih eden, sanattan çok kendi konfor alanlarını düşünen ve gerçek sanat gönüllülerine üstten bakan günümüzün ilkelleridir.

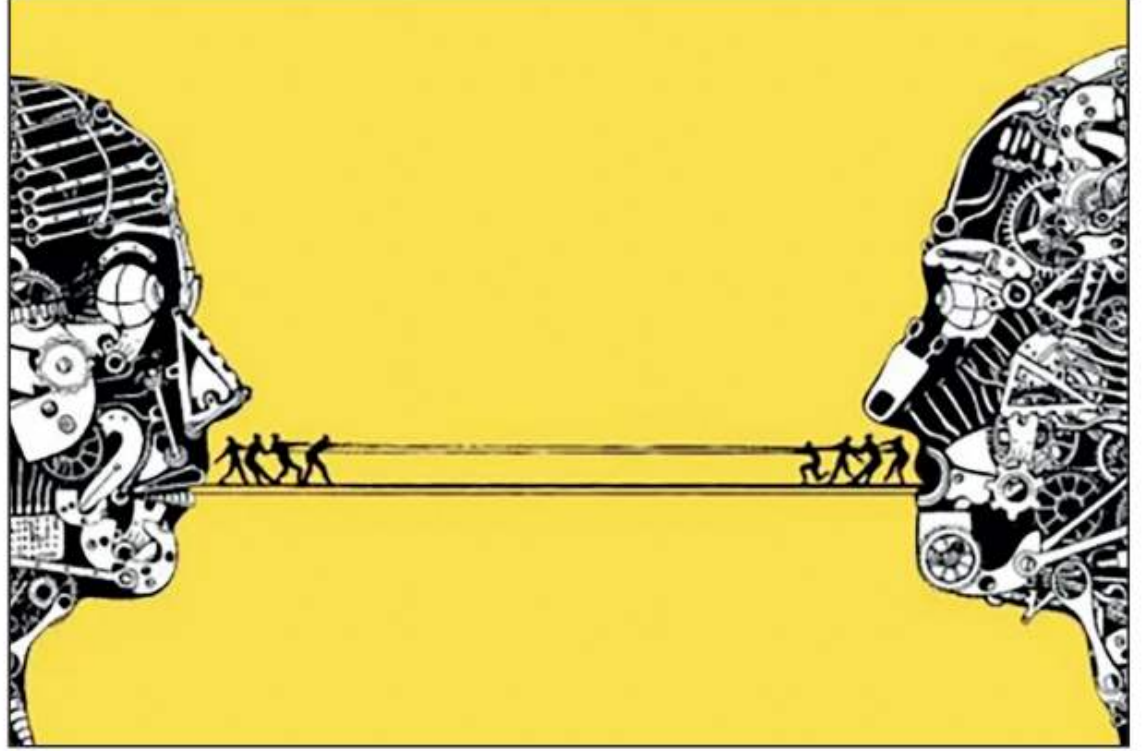
Protokol, modern çağın yüzüne takılmış antik bir maskedir. Bu maskayı çıkarmak, adaletin ve eşitliğin gerçek anlamda sağlanabilmesi için atılması gereken bir adımdır. Protokolün adabından değil, onun ortadan kaldırılmasından bahsetmeliyiz. Çünkü gerçek sanat, gerçek adalet, herkesin aynı yerde, aynı duyguyla, aynı eşitlik düzleminde bulunduğu bir ortamda doğar. Protokolü kaldırdığınızda, herkesin oturduğu yer, sahnenin en önünde olur; çünkü sanatın gerçek yeri, halkın kalbidir.

Bu bakış açısıyla, Harbiye'deki olayın bir protokol krizi değil, insanlığın kendi yarattığı hiyerarşilerin ve ayrıcalıkların artık gün yüzüne çıktığı bir ilkellik krizi olduğunu söyleyebiliriz. Protokolün adabını tartışmak yerine, protokolün kendisini sorgulamalı, bu ilkel uygulamayı ortadan kaldırarak, adaletin ve eşitliğin gerçek anlamda sağlandığı bir geleceğe doğru adım atmalıyız. Ve belki de o zaman, sanatın, herkes için aynı güzellikte, aynı değerinde olduğu bir dünya yaratabiliriz.

Ve o zaman seçilenin, seçene karşı olan kibri ortadan kalkmış olur...

TERSPENCERE

İletişim Anlatmak Değil, Anlamaktır

Ayhan VAROL | <https://ayhanvarol.blogspot.com/>

İletişimi anlatmak değil de anlamak olarak algılamalı. Ters durum tehlike içerir. Bir tarafı sürekli savunma pozisyonunda bırakarak hem özgüven sorunu yaşamasına, hem de inisiyatif kullanma becerilerini kullanamamasına neden olur. Bu karşı tarafta "anlaşılamama" duygusu yaratır, ki bu da iletişimi çıkmaza sokar. Bunun sonucu ise iletişimde "acı reçete" diyebileceğimiz bir dokümandır. Suçlama ve dolayısıyla süreklileşen yargılama davranışı, duvar örüp iletişimi sekteye uğratma, çözüm yollarını kapatmak, sürekli genelleme durumu kişide agresyon ve negatif duygulanımlar yaratır. Anlamak için çaba harcamadığımızda karşıdaki insanın sizin için biriktirdiği sevgiyi tüketmeye başlarsınız. Peki bu yaklaşım hangi sorunları yaratır bi bakalım;

Normal tepkilerin azalması, aşırı tepkisellik. Önemsememe, karşıdaki doğru davranışın olmadığına, inanmak. Süreklilik arz eden müdahaleci davranışlar. Tabi ki bu davranışlar beraberinde yargılayıcı ve suçlayıcı yaklaşımları yaratır. Bir davranış diğer davranış doğrudan doğruya iletişim hataları zincirleme reaksiyonla peşi sıra gelir. Beyin okumaya yönelmek (önyargı mekanizması), sürekli bir öfke hali, soruna çözüm odaklı yaklaşmak yerine sorunun kendisini sorun haline getirmek. Kıyaslama, değişime direnç, sürekli eleştirmek, vs. vs. Tam bir girdap. Sorunun çözümünde başlangıç noktası eksik ya da bilinmiyor gibi mi gözüküyor? Aslında çok basit demek isterdim... değil! Ama zor da değil. Nedir peki temel başlangıç?

İlk soru; kendimi seviyor muyum? Kendimi seviyorsam diğer insanlardan farklı olan yanlarımı da seviyorumdur. Tabi bu soruları günümüz insanının sahip olduğu "zihin kalabalıklığı" formunda değil, açık bir zihinle yapmamız bize yanıt oluşturacak. Bu sorular ve açık zihinli deneyim bize tanımadığımız yanlarımızı gösterebilir. Dışardan kendinize bakmak gibi bir yeteneğiniz varsa kendinizi algıladığınız ve sorunlar kolayca çözülür. Ama yazık ki böyle bir yeteneğe henüz ulaşmış değiliz. Öyleyse yanıt şu mudur? Kendimi bütün farklı yanlarımla, değişmesi gereken yanlarımla, eksiklerimle seviyorum. Beni eksikliğimle,

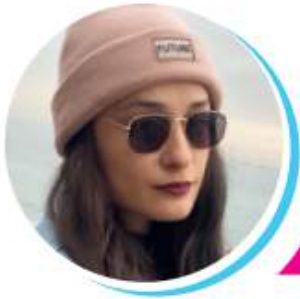
güzel yanlarımla kimler seviyor, sevebiliyor. Bir sürü kişi. O halde karşıdaki insanın da durumu da benzerdir. İşte burada "empati" saklı. Karşıdaki insanın da, az önce sorduğum sorulara verdiği yanıtlar yaklaşık benim gibidir. O halde o da aynı durumdadır. Kabul etmek ve geliştirmeye çalışmak. Geliştirmeye çalışmak yukarıdakilerle birlikte şöyle bir tablo çıkarır karşımıza. Kendimize dışarıdan dostça bakabildiğimizde bencillik, kaygı, hoşnutsuzluk, öfke, asabiyet, yargılama durumu, dünyayı ben düzeltereğim algısı gibi sağlıklı zihin yapısı; eminlik, huzur, güven, esneklik, tahammül, netlik, neşe, pozitiflik, gibi sağlıklı zihin yapısı. Dolayısıyla iletişimde dönüşümü gerçekleştirdiğimizde sağlıklı zihin yapısına geçişi gerçekleştirmiş oluyoruz.

Taraflar arasında yaratılan köprü ve bu köprünün yani iletişimin sağlamlığı anlatmak değil anlamakla ilişkilidir. Karşı tarafın duygularını, düşüncelerini ve aslında tam olarak bakış açısını kavramak demektir bu. O halde kendimizi anladığımızda bunu kolaylaştırabiliriz. Karşıdaki insanı anlamak onun dünyasına adım atmanın başlangıcıdır. Duygularını, ihtiyaçlarını fark ederek arada sağlıklı iletişim için gerekli olan saygı ve güven köprüsü kurulmuş olur. Peki anlamamanın anahtarını nerede bulacağız? Empati yardımımıza koşuyor. Burada empatiyi yanlış anlamayalım. Empati sadece karşıdaki insanı anlamak değil, aynı zamanda kendi eksikliklerimizi fark etmemize de yol açar. İletişimde Dönüşüm: Sağlıklı Zihin Yapısına Geçiş. Bu dönüşüm, hem kendimize hem de başkalarına karşı daha olumlu ve destekleyici bir yaklaşım geliştirmemize yardımcı olur. İletişimde bu anlayış ve yaklaşım, karşılıklı olarak güçlü ve kalıcı bağlar kurmamıza olanak tanır.

Sonuç

İletişimde başarılı olmanın anahtarı, anlatmaktan çok anlamaya odaklanmaktır. Kendimizi anlayarak, başkalarını da daha iyi anlayabilir ve sağlıklı, derinlemesine bir iletişim kurabiliriz. Bu süreçte empati, kendimizi kabul etmek ve zihinsel dönüşüm önemli adımlardır. İletişim, sadece bir bilgi aktarımı değil, aynı zamanda karşılıklı bir anlayış, saygı ve güven inşa etme sürecidir.

Hikayesi Olan Tarihi Yapılar- 2

Tac Mahal

Büşra BULUT

Dünya üzerinde en çok dikkat çeken ve en çok ziyaret edilen tarihi yapıların başında gelen Tac Mahal, Hindistan'ın Agra şehrinde yer almaktadır. Aynı zamanda arka planında yatan aşk hikayesi ile de oldukça etkileyici bir geçmişe sahiptir.

Hikayenin baş kahramanlarından birisi olan Şah Cihan, Hindistan'da hüküm süren Türk-İslam devleti Babürlerin (1526-1858) önemli sultanlarından birisidir. Daha şehzade olduğu 1612 yılında güzelleri güzeli Ercümen Banu Begüm ile evlenerek mutlu bir yuva kurar. Deli gibi aşık olduğu bu kadına, "Sarayın Mücevheri" manasına gelen "Mümtaz Mahal" unvanını verir ve onu tahtından bile üstün tutar. Devam eden süreçte Şah Cihan hem devletine en parlak dönemini yaşatır hem de Mümtaz Mahal'den tam on dört çocuk sahibi olur. Hükümdar bu yıllarda hayatının en mutlu zamanlarını yaşamaktadır. Her şey tam da istediği gibi gidiyordu. Fakat ne yazık ki bu mesut günler kısa sürer. Mümtaz Mahal henüz 38 yaşında olduğu sırada aniden vefat ederek eşini geride bir başına bırakır. Şah Cihan kelimenin tam anlamıyla mahvolur. Sevdığı kadının gidişi ile adeta yıkılır ve dünyasından geçer. Ne çocukları ne de saltanatı umrundadır. Tam tamına 2 yıl boyunca büyük bir kahırla yas tutar. Neredeyse hiçbir şeyle ilgilenmez, sarayından dışarı çıkmaz. Uzun bir inziva sürecinin sonunda ise Mümtaz Mahal'in hatırasını görkemli bir şekilde yaşatabilmek adına dünyanın en güzel ve en büyük eserlerinden birisini yaptırmaya karar verir.

Hindistan'dan dört bir yana haber salınır. Fakat Şah Cihan ince eleyip sık dokuduğu için önüne getirilen hiçbir projeyi beğenmez. Bu sebeple İstanbul'a elçi göndererek Osmanlı Devleti'nden mimar ister. Osmanlı

da bu isteği geri çevirmez ve Mimar Sinan'ın öğrencilerinden olan Mehmet İsmail Efendi, Mehmet İsa Efendi ve hattat Serdar Efendi'yi Hindistan'a gönderir. Osmanlı mimarları kısa süre içerisinde çalışmalarına başlar. Yapımı için hiçbir masraftan kaçınılmayan bu büyük eserin inşaatında toplam 20 bin işçi çalışır. Bunların içerisinde Osmanlı, İranlı, Suriyeli ve Hintli ustalar da yer almaktadır. Mimar heyetini ise bizzat Şah Cihan yöneterek inşaatı yakından takip eder.

Yapıda genel itibarıyla Timurlu geleneği ve Hint-İslam türbe mimarisinin kusursuz bir sentezi oluşturulur. Beyaz mermer ve kırmızı kum taşı kullanılıp, bu tezatlık sayesinde dikkatler tamamen türbenin üzerine çekilir. Köşelere dışa doğru eğik dört minare eklenir ve çevresine hattat Serdar Efendi tarafından Yasin Suresi yazılır. Sol tarafa zarif bir cami, sağ tarafa ise hem bir adet misafirhane hem de havuzlarla bezeli bir bahçe yapılır. Eserin iç duvarları; yakut, safir, zümrüt, akik, mercan ve inci gibi değerli taşlarla süslenir. 305 metre uzunluğundaki bahçede yer alan çiçekler ve ağaçların güzelliği ile de adeta bir cennet görüntüsü yaratılır. Günü ilk saatlerinde pembeye bürünen duvarlar, ilerleyen saatlerde beyaza, dolunay altındayken altın rengine dönüşür. Efsaneye göre burada yansıtılmak istenen şey aslında Mümtaz Mahal'in ruh halindeki dengesizliklerdir.

Yapımına 1632 yılında başlanan bu muhteşem eser, 1652 yılında tamamlanır. Şah Cihan buraya "Sarayların Tacı" manasına gelen "Tac Mahal" ismini verir ve biricik eşi Mümtaz Mahal'in naaşını buraya taşıyıp ömrünün geri kalanını Tac Mahal'i seyrederek geçirir. Ölümünden sonra da eşinin yanına defnedildiği bilinmektedir.

Uyutmak Öldürmek Midir?

Songül GÜRLÜ

Belki bir gece yarısı ya da sabahın erken saatinde bazıları kendi evindeyken, bazıları uzaktan... er saatte işe gidenlerin ya da o an sokakta olanların bir kısmı ise yakından... bazıları o sesleri duyacak, bazıları tanık olacak. Sokağımızda, evimizde "en sadık dost", "evin haylaz" miniği dediğimiz yanı başımızda bizimle aynı havayı teneffüs eden bizim gibi yaşama hakları olan, aynı evrenin sakinleri kim bilir hangi acıları yaşayarak toplanıp "uyutulmak" üzere katledilmeye götürülecekler. Devlet vatandaşına göstermediği özeni yine aynı biçimde hayvanlara da göstermeyecek. 20 yıl öncesinde çözülebilecek sorunu şimdi yine aynı kangren yöntemlerle çözmeye... hayır sarmal haline getirmeye çalışacak. Sokaklarda, toplanıp götürülen canların seslerinin yankıları kalacak, yüreklerde ise vicdanların acısı suskun bir sızı bırakacak. Devlet ve vatandaş adına şaşılacak çok şey yok aslında. Acı. Çöplerden yiyecek toplayan insanımıza sahip çıktığımız kadar sahip çıkıyoruz hayvanlarımıza. Evinde açlık nedeniyle intihar eden insanımıza verdiğimiz değer kadar değer veriyoruz sokaklarda, evimizde bazen beslediğimiz, bazen şefkat beslediğimiz hayvanlarımıza. Sokaklardaki, evimizdeki küçük yaşam belirtileri, vicdanımızı rahatlatmış varlıklar bu yasadın sonra silinecek gözlerimizin önünden, acısı içimizde kalarak.

Son günlerde gündemin tam ortasına oturan Sokak Hayvanları Yasası sorunu spekülasyonlar, medya manşetleri, sosyal medya gümürtüsü, gösteriler eşliğinde devam ediyor. İktidar bu sorunu başka bir şeyleri gerçekleştirmek için kullanır mı bilemem... ama sorun gerçekten yaralayıcı, acı verici. 20 yıl önce çözülebilecek bir sorunun, diğer hiçbir sorunu çözmek gibi bir derdi olmayan devletin bugün, yine tartışmalı bir biçimde çözmeye yeltenmesi şaşırtıcı değil. İşin içinde yine usulsüz yöntemler, yine rant tartışmaları. Yine Türkiye'nin geleceğine dair en ufak bir kaygı duymadıklarını görüyoruz. Bütün sorunlara yaklaşımın felsefesi olan "şiddet sarmalı çözümler" aynı kaygısızlıkla tam hız devam etmekte.

Hayatımızdan bazı sesler eksilecek kulağımızda zayıf yankısıyla, belki de iniltisiyle... bu hissediş gittikçe azalacak. Sonraki nesilde ise hissediş bir "hiç" olacak, çünkü öncesi yok. Ne kadar da acımasız bir sevgiye sahipmiş diyecekler belki de.

Kimler yapacak peki bu Türkiye'yi "temizleme" görevini. Nasıl bir vicdana uyanacaklar ertesi sabah? Gaddarlığın çetelesine ekleyeceği fazla bir şeyi olmayanların sorunu yoktur muhtemelen... emrin yerine getirilmesine vicdanıyla karşı

çıkamayanların ise travmasıyla topluma hangi katkıları sunacağını tahmin etmek zor olmasa gerek. Hayatına kaldığı yerden devam edebilecek çok insan var mıdır sizce?

Devletin, hayır aslında bütün devletlerin örgütlü vahşetleri vardır. Bu da onlardan biri. Bu örgütlü vahşete hepimiz bir yerinden şahit olacağız. Sosyal medyadan, yakınımızda gerçekleşirken, sesini içerlerden duyarak... içimize nasıl bir sevgisizlik tohumu ektiğinin farkında olmadan... bu sevgisizlik tohumunu ekenlere farkında olarak ya da olmayarak kendi içimize nefret tohumları serpiştirirken... hangi ruh haline sahip insanlar olacağız? Hayır... bir yerde, kitapta, internette "uyutulmuş" dostlarımızın resmine baktığımızda diyorum... düşüncelerimiz neye dönecek? Engel olamamanın ıstırabı, karşı çıkamamanın ezici vicdan yarasını hissetmeden konuşabilmek nasıl bir ağırdır acaba?

Devlet yıllara yaydığı kendi ihmalinin bedelini yine her zamanki gibi "ötekine" ödetmeye odaklanmış. "Bir sorunu zamanında çözmezsen kangrene döner" çok bildik bir gerçek değil midir? Sivri Ada (Hayırsız Ada) gibi tam da ders olabilecek bir geçmişin var, hoş bu geçmişe benzer ne çok şey var... 1860... 1956... 1910... vs. vs. Tarihçilerin o günden "İstanbul'da dalında maymun sallanmayan tek bir ağaç kalmadı" diye anlattığı tarihe baktığında "katliam" sözcüğü sanki devletle bütünleşmiş gibi. Ağır mı oldu? Bence değil. Geçmişe baktığımızda hayvan hakları yasasının getirdikleri aslında çok örtüşüyor bu devletle.

Konumuza dönelim. Uyutulan vicdanlarımız mı olacak, sokaktaki dostlarımız mı? Bu yasa gerçekleşirse bir katliam daha yaşanacak ve biz yine sessiz kalmış olacağız. Travmalarımıza bir travma daha eklenecek ve devlet yine bu travma üstünden bir türlü anlamak istemediğimiz şekilde bizim adımıza hareket etmeye devam edecek.

"İçleri" sahiplerinin sevgisiyle "doldurulmuş" hayvanlar" diye yazan Jean Baudrillard başka bir yerde de yine garip söylemiş; "Artık inanmıyoruz; ama inanana inanıyoruz. Artık sevmiyoruz; yalnızca seveni seviyoruz. Artık ne istediğimizi bilmiyoruz, ama bir başkasının istediğini isteyebiliyoruz. İstemek, yapabilmek ve bilmek eylemleri terk edilmedi ama bir başkasına devredilerek genel olarak ortadan kaldırıldılar."

Dipnot: internette çokça zaman geçirdiğimizi varsayarak şu üç dostun insanlar içindeki yapıp ettiklerine bir göz atabiliriz. "Mancs", Bamse, Haciko gerekli saygılarını ülkelerinde öldükten sonra daha da kazandı. Ama heykelleri daha hayattayken dikilmiştii bile."

Modern Toplumda Geleneksel Değerlere Yer Yok

İdris KENÇ | idriskenc@gmail.com

Bazı insanlar modern toplumda geleneksel değerlere yer olmadığını iddia ediyor.

Sanayi devrimi, tüm dünya için dönüşümsel bir süreç başlattı. Bu devrim, insanlığın yaşam alışkanlıklarını sil baştan kodlayan günümüz modernleşmesine yol açtı. Doğal olarak, dünya çapındaki insanlar bunu farklı tepkilerle karşıladı. Bazıları bu eğilimi insanların başına gelen en iyi şey olarak görürken, diğerleri bununla ilişkili kabusların ardından gelen bir lanet olarak görüyor.

Karşıt görüşlerden birine göre, en büyük olumsuz etki, modern toplumda geleneğe yer olmamasıdır. İnsanlar modernleşmenin kalıplarına uyum sağlamaya devam ettikçe kültürel ve ahlaki değerler hızla erozyona uğrayarak kaybolmaktadır.

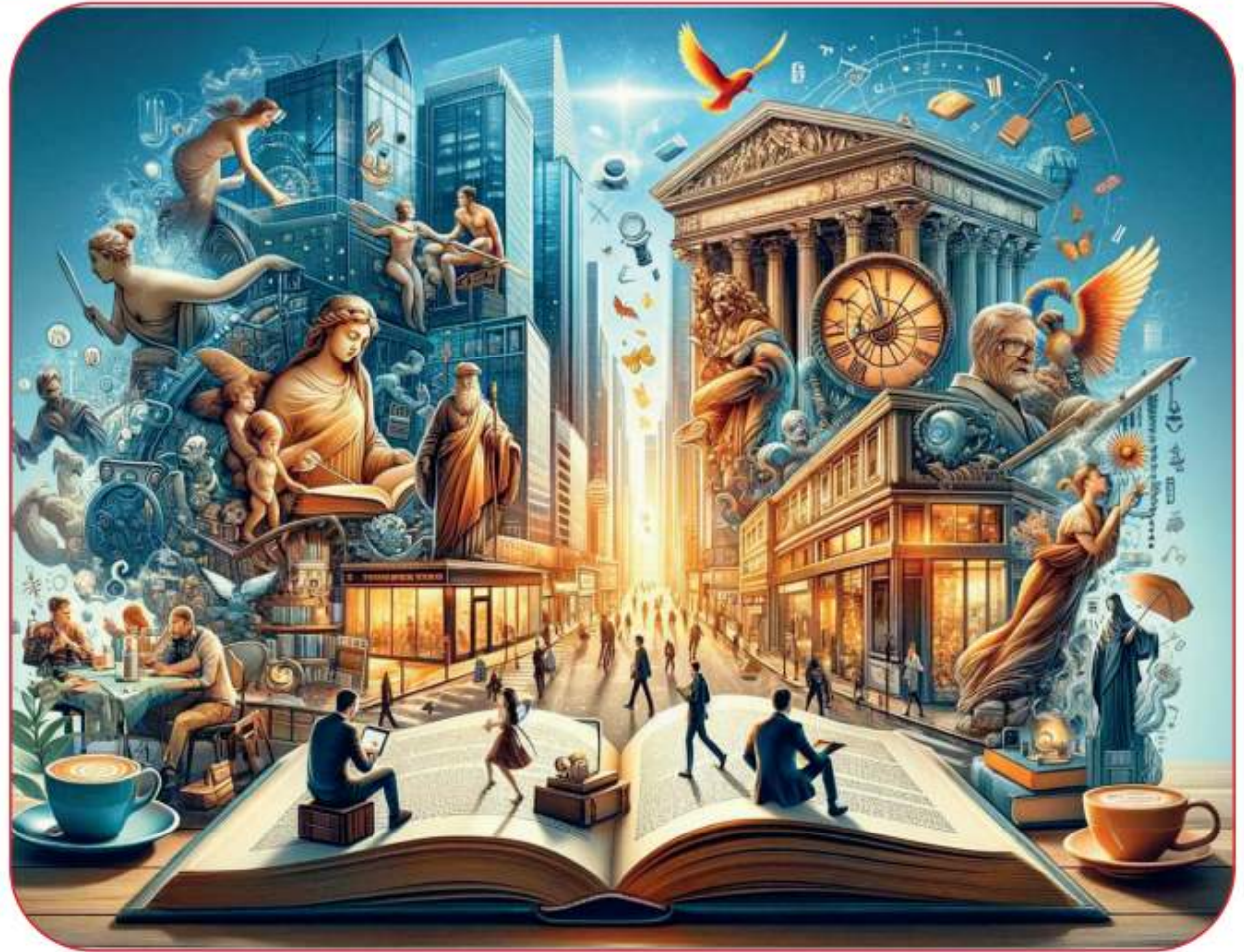
Dünya çapında pek çok insan modernleşme nedeniyle kendi kültürlerini uygulamıyor ve bu durum pek çok eleştiriye yol açıyor. Ben dahil pek çok kişi modernleşmenin geleneksel kültürlerimizden ödün vermek olarak görülmemesi gerektiğini düşünmektedir.

Kültür, toplumlar tarafından takip edilen ve bir nesilden diğerine aktarılan yaşam biçimini ifade eder. Modernleşme ise mevcut yaşam taleplerine uyum sağlamak amacıyla yeni yaşam eğilimlerinin benimsenmesi sürecidir. Hepimizin bildiği gibi, insanlar kültürel ortamlarda doğar ve büyürler ve bu durumda kültür, dünyadaki her insanın kendine özgü özelliği olarak adlandırılabilir. Kültür, insan olarak sahip olduğumuz ortak davranışlar veya tutumlar olmanın yanı sıra, toplumun üyeleri olarak edindiğimiz genel yaşam özelliklerini de içeren karmaşık bir bütündür.

Bu tespit temelinde, kültürün insanlar için büyük önem taşıdığı ve bu nedenle hiçbir şeyin ona müdahale etmesine izin verilmemesi gerektiği açıktır.

Küreselleşme ve modernleşmenin kalkınmanın ana katalizörleri olduğu gerçeğini gözden kaçırmadan, gelişmekte olan ülkeler ilerlemeyi teşvik etmenin ve kolaylaştırmanın bir yolu olarak bu iki eğilimi ne ölçüde benimsediklerini sınırlamaya çalışmalıdır.

İnsan ilişkilerini izole eden teknolojik fikir ve yönlendirmeye kucak açmak yerine, teknolojik kaynakları uygun şekilde kullanmaya çalışmalı ve kendi geleneklerini inşa etmeye daha fazla odaklanmalıdırlar. Basitçe ifade etmek gerekirse, ileri modernleşme ve teknoloji birçok açıdan yaşam tarzımıza ciddi tehditler oluşturmaktadır. Örneğin, insanlar ve özellikle de gençler, yaşadıkları ortamların doğası gereği kültürel normlarıyla nadiren etkileşime girmektedir. Ancak bu durum onları kendi kültürel kimliklerini unutma riskiyle karşı karşıya

biraktırmaktadır. Birçok insanın diğer kültürlerin, özellikle de yabancı kültürlerin kalıplarına çok fazla önem verdiği ve bu durumun onları kendi kültürleriyle sürekli olarak çelişkiye düşürdüğü açıktır.

Hepimizin bildiği gibi, farklı kültürlerin farklı giyinme ve yeme alışkanlıkları vardır ve bu durumda, bu konularda diğer kültürlerin kalıplarını taklit etmek, kişinin kendi kültürünün ahlaki kaygılarını ihlal etmesi muhtemeldir.

Görüldüğü üzere kültür, bir toplumu diğerinden çeşitli şekillerde ayırmaktadır. Bu kültürel çeşitlilik çok önemlidir çünkü farklı insanlar için yeni ihtiyaçlar yaratır ve böylece turizm sektörü üzerinde olumlu bir etki yaratır. Modernleşmenin ezici baskısına rağmen, bazı topluluklar geleneklerini ve kültürel yapılarını güçlü bir şekilde korumuş, böylece benzersiz kültürel kimliklerini keşfetmek için onları sürekli ziyaret eden diğer toplulukların ilgisini çekmiştir

Bu şekilde, kültürlerin yarattığı yeni ihtiyaçların yerel turizm sektörleri ve ilgili toplumlar için çok fazla gelir yaratacağı kesindir. Daha da önemlisi,

kültürel çeşitlilik tüm insan deneyimlerini kapsar ve bu durumda toplumdaki insanlar için geçerli olan belirli yaşam durumlarına yorum getirir. Aynı zamanda sosyal etkileşim yoluyla diğer kültürlerin daha iyi anlaşılması için bir fırsat sağlar ve böylece farklı kültürlerden insanlar arasındaki sosyal ilişkilerin geliştirilmesine yardımcı olur. Kültürün korunması yoluyla, diğer önemli hususların yanı sıra geleneksel inançlarımızı, aile normlarımızı ve değerlerimizi ve sosyolojik standartlarımızı koruma eğiliminde oluruz.

Sonuç olarak, modernleşme kaçınılmaz evrensel bir eğilimdir, ancak onu benimsemeye devam ettikçe, kültürel kimliklerimizi yansıtan inanç ve normları korumaya çalışmalıyız. Bu yazıda hedeflediğim ana fikir ışığında, kültür insanlarda önemli bir rol oynayan çok eşsiz bir varlıktır ve bu nedenle onunla gurur duymalı ve hak ettiği takdiri vermeliyiz. Bu gözlemlere dayanarak, geleneksel kültürlerimiz aile geçmişimizi bozulmadan korumamıza yardımcı olur ve bu durumda, izlenecek en iyi yoldur.

BARO

DIŞ TİCARET

Uzun Ömürlü Güçlü Anti Bakteriyel Silikon

İnce detaylardan büyük inşaatlara
BAROFIX ile güç katın!

www.barodisticaret.com.tr

**Kızılan
Mahallesi'nde
Yatırımlık Tarla
913 m²**

Baran BASUT
0546 290 56 04

Yaz Mevsimi Meyve Sebzeleri ve Konserve Yapımında Dikkat Edilmesi Gerekenler

Dyt. Canan Kaplan ERMiŞ

Sıcak ve nem oranının artışı gösterdiği yaz aylarında vücudumuzun sıvı ihtiyacının da paralel olarak artış gösterdiğini hatırlamakta fayda var. Yaz mevsimi meyve ve sebzeleri ise bu ihtiyacımızı için adeta yardıma koşuyor. Peki nedir bu yaz mevsimi sebze ve meyveleri dediğinizi duyar gibiyim. Öyleyse gelin yaz mevsimi meyve ve sebzelerini beraber inceleyelim.

Yaz dönemi meyveleri olarak karpuz, kavun, kiraz, kayısı, erik, çilek, şeftali, üzüm, incir, dut, böğürtlün ve armut sayılabilirken; taze fasulye, patlıcan, kabak, biber çeşitleri, domates, semizotu, bamya, enginar ve börülce yaz dönemi sebzelerine örnek olarak verilebilmektedir. Meyve tüketiminde dikkat edilmesi gereken nokta, porsiyon kontrolüdür. Her meyve için belirli porsiyon ölçüleri olup, meyve tüketiminin fazlalığı durumunda meyvelerin içerdikleri şeker dolayısıyla kan şekeri düzeyinde ani iniş ve çıkışlar meydana gelebilmektedir. Üzüm, incir, karpuz ve kavun gibi meyvelerin glisemik indeksleri yüksek olduğu için özellikle diyabet ve insülin direnci gibi durumlarda dikkatli tüketilmelerinde fayda vardır.

Sebzelerden ise yazın akla ilk gelen domates, likopen içeriği sayesinde damar sağlığını korumada ve kanser riskini azaltmada etkilidir. Yaz aylarında konserve yerine taze domates kullanımı tercih edilmelidir. Peki kış aylarında kullanmak üzere hazırlanan konservelelerde nelere dikkat etmeliyiz:

Konserve için kullanılacak sebze ve meyveler taze ve çürüksüz olmalı. Ön hazırlık yapılırken sebze ve meyveler akan suyun altında ovuşturularak iyice yıkanmalı ve konservelemeye uygun olacak şekilde doğranmalıdır. Konserve yapılan besinde sağlığa zararlı mikroorganizma üremesini engelleyecek olan en önemli husus; uygulanan ısıl işlemin süresi ve sıcaklığıdır. Çoğunlukla konserve besinlerle bulaşan, 'Clostridium Botulinum' adlı bakterinin toksini şiddetli gıda zehirlenmelerine yol açar. Konserve içerisinde mikroorganizma oluşumunu engellemek için C.Botulinum toksinini tahrip etmek gerekir. Sıcaklık mutlaka 100 derecenin üzerinde olmalıdır. Bunun için özellikle düdüklü tencere gibi basınçlı kaplarda sebze ve meyvelerin asitlik derecesine bağlı olarak 10-20

dk kaynatılması gerekir. Hatta ısıya dayanıklı bazı toksinleri yok edebilmek için 116 dereceye kadar ısıtmak gerekir. Domates gibi asitlik seviyesi yüksek olan gıdalar ortalama 20 dakika kaynatılmalıdır. Kaynatma sırasında tuz ve yağ eklenebilir. Konserve yapımında ısıya dayanıklı cam veya mikroorganizmaların çoğalamayacağı kaplar kullanılmalıdır. Bu kaplarda çizik, çatlak olmamasına dikkat edilmelidir. Bu kaplar gelişebilecek zararlı mikroorganizmaları yok edecek bir sıcaklık derecesine kadar ısıtılmalıdır. Kullanmadan önce, cam kavanozlar akan suyun altında yıkanmalı ardından 15-20 dakika kaynatılarak sterilize edilmelidir. Kavanozlar soğumadan sebzeler doldurulmalıdır. Kesinlikle

soğuk doldurma işlemi yapılmamalıdır yoksa konserve hızlı bozulur ve zehirlenme yapılabilir. Hazırladığınız konservelelerin serin, kuru ve güneş ışığı almayan yerde muhafaza edilmelidir. Açılmamış konserveleler, 6 aya kadar saklanabilir. Açılmış konserveleler ise mutlaka buzdolabında saklanmalı ve 2-3 gün içinde tüketilmesine çok dikkat edilmelidir. Aksi takdirde bakteri oluşumu hızlanır ve gıda zehirlenmelerine yol açar! Konservelelerin hızlı tüketimini kolaylaştırmak için büyük kaplar yerine daha küçük olanları tercih edilmelidir. Ek önlem almak isterseniz evde hazırlanmış konserveleler, açıldıktan sonra en az 10 dakika kaynatılarak tüketilebilir.

Sağlıkla kalın...

Yatlimanı'nın İncileri

Mavi Ay Restaurant

&

Rakım 45+3 Tekel Büfe

Yatlimanı'nın eşsiz manzarasından et, balık ve mezenin en lezzetlilerine doyacağınız restaurantımız ve yedi yirmi dört kapıları sizlere açık olan tekel büfemizle hizmetinizdeyiz.

Tekne ve Yatlara Servisimiz Vardır!

Atatürk Caddesi Yatlimanı Sokak No: 2/BC

Instagram: maviaydatca_

Telefon: 0543 609 76 65

Bunları biliyor muydunuz?

Bir okyanusun en derin yerinde, demir bir topun dibe çökmesi bir saatten uzun sürer.

Bir timsahın gözlerinin arasındaki mesafe, ayaklarının büyüklüğüne eşittir.

Tarih boyunca yeryüzünde bulunan altın 200 kat daha fazlası okyanuslarda saklı durmakta.

Bukalemunların dilleri, vücutlarından iki kat daha uzundur.

Düşüncelerden süzülenler

"Gitmek gerekir bazen, fazla yormadan, daha çok bıktırmadan. Eğer vaktiyse, ardına bile dönüp bakmadan.

Can Yücel

"Kazanacaksınız çünkü gereğinden çok fazla kuvvete sahipsiniz. Ama inandıramayacaksınız. İnandırmak için ikna etmeniz gerekir. Ve ikna etmek için ihtiyacınız olan şey de siz de yok; Mantık ve mücadelenin haklılığı..."

Erich Fromm

"Aslında hiçbir şey yasadışı değildi, çünkü artık yasa diye bir şey yoktu."

George Orwell

"Eğitim kafayı geliştirmek demektir. Belleği doldurmak değil."

Mark Twain

"Devir üstümüze devrildi."

Şule Gürbüz

BULUN ve OKUYUN!

Özgürlük bireyin bir niteliğidir, haklar ise topluma aittir. Özgürlük bir bilinç durumudur, haklar ise toplumun ürünüdür. Bireye özgürlük bilincini veren toplumun durumu değildir ve topluma hakları getiren de birey değildir. Özgürlük bilincini birey kendi içinde bulmalıdır, hakları ise birey toplumda aramalıdır. Haklar tamamen toplumsal yaratımlardır. Onları yaratan toplumdur; onları onaylayan toplumdur; onları bireye veren toplumdur; ve sadece toplum içinde geçerlidirler. Toplumun dışında hiçbir hak yoktur. Bir doğa durumunda, şeylerin düzenini yalnızca kudret belirler. Dolayısıyla, özgürlüğü toplumda değil, hakları da bireyde aramamalıyız.

Ve sosyalizm, insanlığın tüm zamanlar boyunca benimsediği tüm gerçek ve doğru görüşlerin özünü kavrayan tek sosyal felsefedir. Sosyalizm, tüm insanların maddi olarak birleşeceği, bütünleşeceği ve dolayısıyla birbirine bağımlı hale geleceği maddi bir varoluşu gerçekleştirmeyi amaçlar. Ancak sosyalizm aynı zamanda insanlığa, insan aklının hayal bile edemeyeceği manevi özgürlüğe yükselme fırsatı verecektir. Sosyalizm, kozmik evrim sürecinin eğilimiyle, toplumsal evrim eğilimiyle ve insan yaşamının gerçekleriyle uyum içinde olan tek felsefedir; ve bu nedenle, sosyalizm gerçekleştirilebilir ve gerçekleştirilecek olan tek idealdir.

İçişleri Bakanlığı: "Telefonda kendisini polis, asker, savcı olarak tanıtıp, ADINIZ FETÖ/PDY vb. TERÖR ÖRGÜTÜ SORUŞTURMASINA KARIŞTI diyerek para ve altın isteyenlere inanmayın."

DÜN'DEN BUGÜN'E

Antik Çağ Datça'sında İş Kur -9 Gladyatörlük

Okan ÖZALP arkeologdatca@gmail.com 0543 893 5417

Zaman otobüstümüze ile bir seyahate daha hazır mısınız? Bu seyahatımızda sizlerle gladyatörleri izlemeye gidelim. Atlayın bakalım otobüstümüze. Sözü rehberimiz Gül Hanım'a bırakıyorum.

"Merhaba arkadaşlar, bir zaman yolculuğumuzu da gerçekleştirmek üzereyiz. Yolculuğa çıkmadan önce yolculuğumuz esnasında görebileceğimiz şeyler hakkında size ön bilgilendirme yapmam gerekli. Bu gezimizde gladyatörlerin yaşamları, eğitim süreçleri, kullandığı araç gereçleri yerinde göreceğiz. İki bin yıl öncesi Stratonikeia (Yatağan)Antik Kenti'ne ışınlanacağız. Oradaki gladyatörleri ve gladyatör okullarını göreceğiz. Okul ziyaretlerinden sonra Efes kentinde Efes Valisi Lucullus'un destekleri ve P.R. Rufus ve G. Manlius isimli iki memur tarafından organize edilen gladyatör oyunlarına geçeceğiz. Gladyatör okulu öğretmenlerine Lanista denir, en yüksek mevkii deki başöğretime de doktor denir. Doktor olan dostum Markus bugün ki gezimizde bize eşlik edecektir. Markuscum Knidosludur, gladyatör olarak çok savaşmış ve eğitmen ünvanını kazanarak devamlı dövüşlerine katıldığı Stratonikeia kentinde iş bularak gladyatör yetiştirme okulu işletmeye başlamıştır."

"Markuscum merhaba, afiyettesindir umarım. Çalışmalar nasıl gidiyor?"

"Sevgili dostum ve onunla gelen arkadaşları gladyatör okulumuza hoş geldiniz. Gördüğünüz gibi yoğun şekilde Efes'te yapılacak olan dövüşlere hazırlanıyoruz. Size gladyatör okulumu gezdirmemi ister misiniz?"

"Tabii ki de Markus, çok memnun oluruz. Bir de mesleğinde ilgili bilgilerde aktarırsan çok seviniriz. Belki aramızdan bazılarımız burada gladyatör olarak kalmak isteyebilir."

"Gladyatör okulumuzu birlikte gezerken size mesleğimi de anlatayım güzelce dinleyin beni. Gladyatör kelimesi latince Gladius sözcüğünden türemiştir. Anlamı kılıç demektir. Gladyatörler kılıç kullanımında usta olanlarda diyebiliriz. Leges Gladiatores isimli bir yasaya tabiyiz, bu yasada gladyatör dövüşlerinin nasıl düzenleneceği ve kimler gladyatör olabilir şeklinde bir yönetmeliktir. Bir kere 20 yaş altı kişiler kesinlikle gladyatör olamazlar. Mahkemelerimizce ölüm cezasına çarptırılmış olan özgür veya köle insanlar, kürek mahkumları, asker kökenli kişiler, gönüllüler, borçlarını ödemek için gelir elde etmek isteyenler, roma vatandaşı olup halkın gözünde saygınlık kazanmak isteyenler ve kadınlar Ludus ismini verdiğimiz gladyatör okullarına gelip kayıt yaptırarak gladyatör olabilirler. Lanistalar (Cellatlar) tarafından eğitilirler. Eğitim bitiminde topluca Gladyatör Yemini ederler. Yeminimiz şöyledir. "Ateşle yanabilir, zincirlere vurulabilir, kırbaçlanabilir ve çelikle öldürülebilirim, ölümü göğsümde onur ile kabul ediyorum. Kendimi ölmeye ve öldürmeye adıyorum. Savaş Tanrısı Kutsal Ares hepimizi kutsasın." Burası özel bir okul, ayrıca kamusal ve imparatora bağlı okullarımızda mevcuttur. En ünlü ve en büyük imparatorluk okulları Roma'daki Ludus Magnus ile Collesiuma'dır. O okullarda bine yakın gladyatör aynı anda eğitilebilmektedir. Bizim okulumuz onlar kadar büyük olmasa da 50 gladyatör kapasitelidir. Eğitim alanına geçmeden önce ilk olarak mutfağa geçelim. Ministrelere (gladyatör hizmetçileri) güzel bir yemek masası hazırlatmıştım. Arpa ve bakla unundan yapılmış ekmekler ile kuzu haşlama yiyeceğiz, içecek olarak da yaş üzümünden yapılan şerbetlerimiz var. Günlük yemek menümüz karbonhidrat ve protein ağırlıklıdır. Yemekten

sonra okulumuzun hekimleri olan Medicilere uğrarız. Medicilerimiz grubumuzun içerisinde sağlığı gladyatörlüğe uygun arkadaşları seçip ateşte ısıtılarak kor haline getirilen okul damgamızı seçilenlerin kollarına basacaklar. Yemeğe başlamadan önce bizler ile aynı sofrada oturacak olan en ünlü gladyatörlerimiz ile sırası ile tanıştırayım. Yemek sırasında en önde bekleyen sarı saçlı mavi gözlü olan Trakyalı Spartakus, bir arkasındaki Galyalı Herkül, onun arkasındaki Afrikalı Attilius, Pergamonlu(Bergamalı) Flamma, Aspendoslu Spikulus, Ortadoğulu Amphiaros. Amphiaros 11 kez namağluptur. En ünlülerimiz bizim masamızda oturacaklardır. Ünlülerin ardından orta kalitede yer alan gladyatöre Vetenus denir, arenaya ilk kez çıkacak olan en deneyimsiz gladyatörlere de Tiro ünvanı verilir. Sizin içinizden gladyatör olarak seçtiklerimizde yemekten sonra Tiroların eğitim alanlarında eğitimlerine başlayacaklardır. Eğitim alanına giderken yiyecek ve silah depolarımızı göreceksiniz. Eğitim alanlarımızın sağ bitişiğinde 150 kişilik bir arenamız vardır. Ludi ismini verdiğimiz etkinliklerde zengin aileler için paralı dövüş gösterileri ayarlarız bu gösterilerden gelen paralar ile okulumuzun ihtiyaçlarını sağlarız. Eğitim alanının sol bitişiğinde su havuzumuz vardır. İdmanlardan sonra bedenimiz güçlensin diye buz gibi suya atlarız. Eğitim alanına geldik. Eğitim alanını bölümlere ayırdık En dip köşede acemi tirolar ellerinde tahta kılıçlar veya kılıcsız dövüşüyorlar.2.bölümde gördüğünüz vücudu tamamen zırhla kaplı Crupellarius ismini verdiğimiz savaşçılar kısa kılıç, oval kalkan kullanarak dövüşürler, onların rakipleri Laqueariuslar bir elinde kement diğer elinde hançer ile savaşır. 3.bölümde Eques isimli at üzerinde ellerinde mızraklar ile savaşan gladyatörlerimiz var onların rakipleri Essadariuslar 2 attan oluşan savaş arabası elinde oku ve mızrağı ile saldırırlar. 4.bölümde vahşi hayvanlara (aslan, kaplan, fil, timsah, sırtlan, gergedan, hipopotam)karşı dövüşen Venatorlar yer alır. Siz bir saat bu idmanları izleyin veya Aristonikos' u da arenadan izleyebilirsiniz. Aristonikos, okulumuzda dövüş kursu alan Roma askerlerine yakın dövüş eğitimi verecek. Bir saat sonra Efes Kenti'ne dövüşleri izlemek için gideceğiz. Yolculuk için at arabalarını hazırlatayım."

"Hadi arkadaşlar vakit geldi doluşun at arabalarımıza, istikamet Efes. 3 saat yolculuğumuzdan sonra Efes'e gelmiş bulunuyoruz. Arenaya geçelim. Bu dövüşlere bende ismini yazdırdım çocuklar. Arenada dövüşmeden önce size arenada yapılanlar hakkında bilgi vereyim. Dövüşlerimiz öğleden

sonra başlayacak, insanları eğlendirmek için öğleye kadar atletizm yarışmaları, at yarışları gibi etkinlikler düzenlenir. Ya da öğleden önceki saatlerde vahşi hayvan öldürme gösterileri, güneşin en yakıcı olduğu öğle saatlerinde asi veya köle şeklindeki suçluların infazı(çarmıha germe, vahşi hayvanlara parçalatma, ateşe atma) gerçekleşir. Öğleden sonrada dövüşler başlar. Gladyatörler olarak meydana çıktığımızda önce bizi izlemeye gelmiş olan İmparatorumuz Nero'yu şu şekilde selamlayacağız. "Dövüşmeden önce bir birazdan ölecek olanlar yüce imparatoru selamlarız." İmparatorda cevap olarak; sizde sağ olun diyerek bizleri kutsayacak. Arenaya çıkmadan bir gün önce tüm gladyatörler için cena libera adı verilen bir yemek organizasyonu verilir, bu yemekte arenaya çıkacak olan gladyatörler eş ve çocuklarını başka birine emanet ederler. Ben yemeğe de geç kaldım ayrıca yakın akraba kimsemde yok, bu sebepten bu yemeğe katılmayı gerek görmedim. Bir gün sonra arenada öldüreceğim insanları görmek anlamsız geliyor bana.

Olur da dövüşte mağlup duruma düşersem; dövüşü izleyen halk beni affedip ölmeme izin vermezse mendillerini sallayacaklar, ölmemi isterlerse de baş parmak uçlarını aşağı doğru indirerek öldürülmemi bekleyecekler. Bende beni yenen gladyatörün önünde diz üstü çökerek omuzumdan kalbime saplanacak olan kılıcın darbesini cesurca ve onurluca karşılayacağım. Ölürsem üzülmenin lütfen, bizim kaderimizin yazısı da bu. Ölünce, arena görevlisi gelerek öldüğümü kesinleştirmek için başıma tokmakla vuracak elindeki kızgın demiri ile bedenimi dağılayacak sonra da vücuduma sapladıkları çengeli bir ata bağlayarak cesedimi arena kumlarında sürükleyerek Porta Libitina cenaze tanrıçasının adı ile isimlendirilen bu çıkıştan bedenimi çıkaracaklar. Şayet kazanırsam İmparatorumuz bana büyük bir çiftlik hediye ederek beni ödüllendirecek. Ardından arenada zafer turu atarak imparatorumuzu ve izleyicileri selamlayıp arenadan sizlerin yanına geleceğim. Olur da gelmezsem hakkınızı helal edin. Yanında getirdiğim kadın gladyatörüm ve korumam olan Akhillia'yı sizi evinize götürmek için görevlendirdim. Benli veya bensiz bir şekilde evlerinize ve sevdiklerinize kavuşacaksınız.

Kaynakça: Bithynia ve thrakia arkeoloji müzelerinde sergilenen eserler ışığında antik roma imparatorluğunun eğlencesi gladyatör oyunları, Y.Lisans tezi, Levent İlgin,2023.

π_{3.1415926535} elektronik

Dünya ile bağınız kopmasın

**UYDU - KAMERA
BİLGİSAYAR TAMİR ve SATIŞI**

0545 901 47 17 - www.pielektronik48.com

*Yaşam alanınıza hijyen
ve estetik katar*

0507 921 02 04

**Yağmur
Mermir**

BARO
YAPI İNŞAAT

Lüks Akıllı Villalar
Antalya Kepez'deki bu eşsiz projeden avantajlı fiyatlarla ev sahibi olmak için geç kalmayın!

Yasin BASUT
0546 476 23 04

ÇOK UZAKTA DEĞİL

Sanat ve Romantizm için: Paris, Fransa

GÜL SESKİR

Sen Nehri ve Eyfel Kulesi

Olimpiyatlar sonrası yine yeniden Paris gündeme oturdu ve ne kadar büyüğü bir kent olduğu gözler önüne serildi. Paris benim gibi pek çok kişi için sanatı temsil etmiştir: Düşünen Adam heykeli, Mona Lisa tablosu, Van Gogh, Monet ve daha nicelerini Paris'de bulacaksınız. Turumuza başlayalım mı ?

Paris ve vazgeçilmezleri:

•Montmartre Tepesi: Sacré-Cœur Bazilikasını gezip, bulunduğu meydanı geçer geçmez ressamların bulunduğu tepeye varılır. Çok renkli ve alışverişçi de bol bir bölgedir. Merdivenlerde fotoğraf olmazsa olmaz..Ünlü Montmartre Ressamlar ve Aşıklar tepesinde ressamlardan birine benim de yaptığım gibi bir portrenizi çizdirebilirsiniz. O tepede pek çok ressam günlük işlerle para kazanmakta ve unutulmaz hatıralara da imzalarını atmaktadır.

• Eyfel kulesi: Paris deyince tabii ki Eyfel kulesi hayalleri süsler. Uzaktan görüntüsünü yakınına yeğleyeceğimiz bir yapıdır Eyfel. Soğuktur, kocamandır (300 metrelik üç katlı bir yapı) Bence en çekici yeri etrafındaki yemyeşil parkıdır. Çimlerde yayılmış kitap okuyan, güneşlenen gençleri her daim görebilmek mümkün. Gece ışıklandırması ile taçlanan Eyfel yaratıcılık anlamında sonsuz çeşitlemelere sahne olur ve adeta özel günlerde Eyfel nasıl bir şehre bürünecek diye merakla beklenir.

• Louvre Müzesi: Bir sanat aşığı iseniz Louvre Müzesi tam da size göre. Dünyanın en büyük sanat müzesidir. Sen Nehri'nin kıyısında harika da bir yere kurulmuştur, Louvre Sarayı'na. Müzenin avlusundaki ünlü piramidin görseline de gözünüz mutlaka aşınadır. Müthiş bir resim koleksiyonuna sahip olan müze, sekiz ayrı başlığa ayrılmış 35.000 eseri teşhir edilmektedir. Antik Mısır, Yunan, Roma, İslami eserler, heykeller ve Leonardo da Vinci'nin ünlü Mona Lisa tablosu da burada sergilenmektedir.

• Orsay müzesi: Bu muazzam müze, 19. ve 20. yüzyılın dikkat çeken sanat eserlerini barındırarak, resim, heykel, fotoğrafçılık ve diğer sanat formlarıyla tarihin çeşitli dönemlerini belgeler niteliktedir. Vincent Van Gogh "Starry Night Over the Rhone" (Rhone Üzerinde Yıldızlı Gece)

Claude Monet, "Poppy Field" (Gelincik Tarlası) Vincent Van Gogh, "Self-portrait" (Otoportre) ve daha niceleri burada sergilenmektedir.

• Rodin Müzesi, Auguste Rodin ve Camille Claudel'in heykellerinden oluşan müzede hepimizin bildiği Düşünen adam heykeli, Öpücük, 3 Gölge, Cehennem Kapıları en çok ses getiren eserleri olmuştur.

• Gece Showları, müzikaller: Moulin Rouge Kabare Gösterisi ya da Crazy Horse yine benzer bir gösteri olup kültür olarak çok da alışık olmadığımız ama Paris gece hayatında yeri olan eğlencelerdir. Ben Crazy Horse'a gitmiş deneyimlemiş biri olarak size başka bir öneride bulunacağım: Le Bel Canto restoranı. Paris'te eşsiz bir akşam yemeği, opera aryları dinleyerek yenen yemekler. Müzikallere değinmişken Paris'deki opera binası Palais Garnier, Avrupa'nın en büyük opera binasıdır. Bileti önceden almak şartıyla tavsiye edilir.

• Notre Dame Katedrali: Dünyaca ünlü bir katedraltır. Meryem Ana'ya ithafen isimlendirilmiştir. Gotik yapı Paris'in diğer tüm önemli yapıları gibi Sen Nehri'nin kıyısında bulunur. Katedraldeki heykeller ve işlemeli camlar harikulade bir ortam yaratmaktadır. Halen bir Roma Katolik Katedrali olarak

kullanılır. Ünlü Fransız yazar Victor Hugo, katedrali yıktırmak isteyen halkın ilgisini çekmek için Notre Dame'ın Kamburu adlı romanını yazmıştır. Roman, katedralin kurtarılması için kampanya başlatılmasını sağlamış, katedralin yenilenmesinde büyük rol oynamıştır. Ayrıca roman müzikale dönüştürülmüştür. Müzikalin ismi de Notre Dame de Paris'tir. Görmenizi şiddetle tavsiye ederim.

•Yemekler: Paris'de ne yiyecek dersiniz size ilk olarak Kruvasan diyeceğim. İkinci olarak tatlı sevenlere çeşitli meyveli, kahveli renk renk Makaronları önereceğim. Sabah kahvaltısında Baget Ekmekte tereyağlı harika kaşarlı sandviç tavsiyeler arasındadır. Akşam yemeği içinse Soğan Çorbası ve Salyangoz çeşit arayanlara tavsiye edilir. Ben özellikle sosları ve pişirme şekilleriyle et çeşitlerini ve makarnalarını da sevmiştim. Lezzet ön planda kimse aç kalmaz.. Sen Nehri Panoramik Manzaralı Akşam Yemeği de özel bir akşam için seçilebilir.

• Alışverişçi ayrı bir sayıya bırakmak gerekcek çünkü liste gerçekten çok uzun. Açık havada alışveriş sevenlere Şanzelize bulvarı diyerek burayı kısa keseceğim. Burası Luksor Dikilitaşın bulunduğu Concorde Meydanından başlar ve Arc de Triomphe anıtının bulunduğu Charles de Gaulle Meydanında biter ve bulvar 1950 metredir. Kapalı olsun dersiniz Galeries Lafayette'den bahsetmek şart. 1893 yılında küçük bir moda mağazası olarak açılan sonra büyütülen bir zincir mağazadır. Cam, çelik kubbe ve Art Nouveau tarzı merdiveniyle görülmeye değerdir.

Bir sonraki yazımızda buluşmak üzere,

Mona Lisa Tablosu

Rodin, Düşünen Adam Heykeli

DELFIN
SİGORTA

Trafik Sigortam Varken KASKO Gerekli Mi? DEMEYİN!
Trafik Sigortası KARŞI ARACI, Kasko SENİ KORUR!

- Bedeni Zarar
- Maddi Zarar
- Deprem
- Mini Onarım
- Terör Olayları
- Sel, Yangın
- Yol Yardım

Doğancan Kocaoğlu
0532 066 78 38
Aysel Kocaoğlu
0533 395 99 03